

For det femte er der et klart behov for at få sikret en reel ligestilling i arvefølgen.

Der er altså fem gode grunde til at ændre grundloven.

Kl. 15.35

Regeringen har alene valgt at tage det ene punkt ud om en reel ligestilling i arvefølgen og oven i købet ved hjælp af prokuratorkneb at gøre det alene ved en ændring af tronfølgeoven, som gør, at bestemmelserne i grundlovens § 2 bliver aldeles uforståelige og utidssvarende. Men sådan er det.

Jeg vil også godt meddele, at vi, selv om vi grundlæggende mener, at grundloven skal ændres, og også kommer tilbage til det under vores beslutningsforslag, naturligvis fuldt ud støtter en ligestilling i tronfølgeoven.

Jeg vil godt lige afslutningsvis sige, at man faktisk blot behøver at kaste et enkelt blik i grundloven for at konstatere, at den slet ikke afspejler hverken det eksisterende samfunds økonomiske, sociale eller politiske forhold. F.eks. optræder »kongen« eller »kongens« i alt 36 gange; grundloven indeholder bestemmelser om straf, hvor understøttelse kan medføre tab af valgret osv.; grundlovens formulering om folketingsvalg og Folketingets arbejde er formuleret, som om vi fortsat levede i 1800-tallet, inden man kendte noget til politiske partier; og sådan kunne man blive ved.

Kort sagt: Der er alle mulige grunde også ud over de fem, jeg har skitseret her, til at ændre grundloven, men det er ikke det, regeringen ønsker. Derfor vil jeg blot afslutningsvis tilkendegive, at vi vil kæmpe for, at man får en egentlig grundlovsændring, men indtil det bliver tilfældet, vil vi selvfølgelig støtte ændringen af tronfølgeoven.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er sidste ordfører, hr. Frank Aaen.

Frank Aaen (EL):

Der har været flere ofte lidt lange udredninger om, hvorfor man synes, at mænd og kvinder skal ligestilles også i det her forhold. Det behøver vi ikke i Enhedslisten, vi støtter naturligvis, at mænd og kvinder ligestilles også i en sådan situation, som vi anser for at være dybt forældet.

Selvfølgelig skal der ske den ligestilling, ligesom der burde ske en anden ligestilling, som desværre ikke kan gennemføres med den her

lov, at vi også tilkender monarker i det her land trosfrihed og vi ikke i grundloven har stående, at de skal være medlem af folkekirken. Det er også aldeles forældet og utidigt, lige som den diskrimination af kvinder, som i dag er i grundloven, er dybt forældet.

Hvis vi tager selve tronfølgeoven, har jeg været lidt inde på det i mine korte bemærkninger, men jeg synes alligevel, at det er besynderligt, at når der kommer sådan en modernisering, som det jo er, af tronfølgeoven, så fastholder man alligevel, at når prinsen bliver konge, skal kongen først spørge Folketinget, hvem han må gifte sig med.

Sådan noget synes jeg jo ikke at man kan vedtage i 2006 i fuld alvor, at en person – ganske vist kun en enkelt person – kun kan gifte sig, hvis det bliver godkendt her i Folketinget. Hvorfor er den bestemmelse med? Jeg kan forstå, hvorfor den var med i middelalderen, hvor man brugte ægteskaber til at indgå alliancer mellem lande, og hvor det var måder, lande forenede sig på og udtrykte venskaber på, og hvad ved jeg, i en gammel, gammel for længst svunden tid.

Der forstår jeg måske, at der kunne være lidt statsræson i, at man lige ville være sikker på, hvem kongen gik hen og giftede sig med, men i dag er der ikke nogen som helst begrundelse, ellers vil jeg gerne høre den, vil jeg sige til statsministeren. Hvorfor skal et Folketing bestemme, hvem kongen gifter sig med?

Og hvis det er sådan, at kongen vedtager at følge hjertet og ikke Folketinget, sker der altså det meget dramatiske – og det var det, vi hørte i svarene – at så må kongen træde tilbage og opgive at være konge. Jamen hvorfor skal vi have sådan en sanktion? Det er da en voldsom sanktion: Hvis du følger hjertet, tager vi dit arbejde fra dig.

Jeg forstår det ikke, men det er selvfølgelig, fordi det er en uforståelig konstruktion. Derfor kan det selvfølgelig være svært at forstå enkeltelementer i konstruktionen.

Hvis prinsen her om 18 år cirka beslutter sig for at ville gifte sig og har fundet en, vedkommende er rigtig glad for, og det håber vi selvfølgelig, ja, så skal faren, måske endda farmor, hvis dronning Margrethe stadig væk er dronning, spørges sammen med regeringen og Statsrådet: Er det i orden, at jeg gifter mig med pågældende? Og hvis ikke det er i orden, må prinsen finde en anden at gifte sig med.

Hvordan kan vi vedtage sådan noget i 2006; sådan nogen oldnordiske regler, som jo er helt i